

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๕/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนืองคำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนือง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๐/๒๕๖๘

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	จำสืบทรี ผดุง เจริญกุล	ผู้ร้อง
		สำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๗/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองสรุปได้ว่า จำสืบทรี ผดุง เจริญกุล (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา วินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยประเด็นสำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก (ผู้ถูกร้อง) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน กฎ และระเบียบกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ทั้งไม่ได้พิจารณาเกี่ยวกับการตรวจสอบที่ดินก่อนจดทะเบียนขายฝาก และไม่เพิกถอนการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนเสียหาย เรื่องดังกล่าวผู้ร้องยื่นฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลก ศาลปกครองพิษณุโลกพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ศาลรัฐธรรมนูญยังมิได้พิจารณาวินิจฉัยในประเด็นว่า ศาลปกครองพิษณุโลกมิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๑

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยคดีของผู้ร้องใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ
คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๔๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ที่ไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจาก
ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยก่อนมีคำสั่งไม่รับคำร้องว่า ผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไป
ตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน กฎ
และระเบียบกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม กรณีดังกล่าว
มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัย
หรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้อง
ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๗๖/๒๕๖๘)

(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนพดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ